

Sygn. akt GC 628/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2020r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy

Przewodnicząca sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2020r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko (...) Company SE działającą przez (...) Company SE Spółkę (...) Oddział w Polsce

1. zasądza od pozwanej (...) Company SE działającej przez (...) Company SE Spółkę (...) Oddział w Polsce na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwotę 4.456,49 zł (cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt sześć złotych czterdzieści dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty,
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie,
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.940,84 zł (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
3. zwraca powodowi kwotę 208 zł (dwieście osiem złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 628/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. złożył w dniu 23 października 2017r. pozew przeciwko B. (...) Spółce (...) w R., Łotwa działającej przez B. (...) Spółkę (...) Oddział w Polsce z/s w W. o zapłatę kwoty 5.832,51zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 13 kwietnia 2017r. do dnia zapłaty. Ponadto, wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w wyniku zdarzenia komunikacyjnego uszkodzeniu uległ pojazd, stanowiący własność R. P.. Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową u pozwanego. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę oraz wypłacił odszkodowanie w wysokości 3.367,22zł. W opinii powoda pozwany nie wypłacił właścicielowi pojazdu całości odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Celem wyliczenia prawidłowej wysokości kosztów naprawy, powód zlecił sporządzenie prywatnej kalkulacji. Dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę pomiędzy kosztem naprawy określonym w kalkulacji, a sumą pieniężną wypłaconą przez pozwanego tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. W wyniku kolejnych umów cesji powód nabył wierzytelność z tego tytułu.

Dnia 02 lutego 2018r. Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie V GNc 4658/17, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pełnomocnik pozwanego złożył sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany kwestionuje wyliczenie szkody, doznanej przez poszkodowanego, w kalkulacji powoda opartej wyłącznie o ceny części nowych i oryginalnych. Ponadto wskazano, że poszkodowany nie zdecydował się dokonać naprawy pojazdu w ramach likwidacji szkody przez podmiot wskazany przez pozwanego pomimo złożenia przez niego takiej propozycji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pojazd marki M. (...) o numerze rej. (...), będący własnością R. P., uległ uszkodzeniu na skutek kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 8 marca 2017r. Samochód sprawcy zdarzenia był ubezpieczony u pozwanego. Poszkodowany powiadomił pozwanego, jako ubezpieczyciela pojazdu sprawcy wypadku, o fakcie szkody. Przeprowadzono postępowanie likwidacyjne. Uszkodzony pojazd nie był wykorzystywany do działalności gospodarczej i szkoda była likwidowana według wartości brutto. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 3.367,22zł brutto.

Dowód: kosztorys pozwanego k. 15-17; potwierdzenie przelewu k. 27;

akta szkody – płyta CD k. 46; zeznania świadka R.

P. – min.: 00:05:27-00:22:30 protokołu rozprawy z

dnia 20 września 2019r. k. 92-93 – płyta DVD k. 94.

Na mocy kolejnych umów przelewu wierzytelności powód nabył w dniu 2 października 2017r. wierzytelność z tytułu szkody w pojeździe marki M. (...) o numerze rej. (...) w związku ze zdarzeniem z dnia 8 marca 2017r. Na mocy tych umów cedent przeniósł na rzecz powoda wszelkie prawa do wierzytelności, jakie przysługują w stosunku do pozwanego z wyżej podanego tytułu. O dokonanych cesjach pozwany został powiadomiony.

Dowód: umowy przelewu wierzytelności k. 18-18v., 20; zawiadomienie

o przelewie wierzytelności k. 19, 21; akta szkody – płyta CD k.

46; zeznania świadka R. P. – min.: 00:05:27-

00:22:30 protokołu rozprawy z dnia 20 września 2019r. k. 92-

93 – płyta DVD k. 94.

Powód nie zgodził się z wysokością szkody ustaloną przez ubezpieczyciela. Zlecił wykonanie prywatnej opinii co do rzeczywistego kosztu naprawy pojazdu. Kalkulację naprawy ustalono na kwotę 9.199,73zł brutto.

Dowód: kalkulacja naprawy powoda k. 11-14; akta szkody – płyta CD

k. 46.

Pismem z dnia 9 października 2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania wynikającego z przedłożonej kalkulacji naprawy co do rzeczywistego kosztu naprawy pojazdu, pomniejszonego o dotychczas wypłacone świadczenie.

Dowód: kalkulacja naprawy powoda k. 11-14; wezwanie do zapłaty

wraz z dowodem nadania k. 25-26; akta szkody – płyta CD k.

46.

Na rynku lokalnym w zakładach naprawczych wyposażonych technicznie i kadrowo na poziomie umożliwiającym wykonanie napraw powypadkowych z jakością nie gorszą od jakości uzyskiwanej w serwisach autoryzowanych, przeciętnie w 2017r. występowała stawka 100,00zł netto za 1 rbh. Samochód z racji swojej historii kwalifikował się do naprawy w zakładzie nieautoryzowanym. Naprawa powinna być przeprowadzona przy użyciu części oryginalnych (...). Brak było jednak dostępnych części o tej klasie w programie eksperckim. Kosz naprawy uszkodzonego samochodu przy użyciu części oryginalnych O wynosi 7.823,71 zł brutto. Wyplacone do tej pory odszkodowanie nie pozwoliło na naprawę pojazdu zgodnie z technologią producenta pojazdu i doprowadzenie go do stanu sprzed zdarzenia, którego dotyczy sprawa.

Dowód: opinia biegłego k. 104-125.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dokumenty, na podstawie zeznań świadka R. P. a także na podstawie opinii biegłego sądowego mgr inż. P. L. wydanej w niniejszej sprawie. Przy ustalaniu wysokości odszkodowania należnego powodowi Sąd pominął przedłożony przez niego kosztorys naprawy i ocenę techniczno – ekonomiczną, opracowane na jego zlecenie, gdyż zgodnie z obowiązującym orzecnictwem stanowią one jedynie umotywowane stanowisko strony (tak wyrok SN z dnia 09.05.2007r., II CSK 77/07, L., wyrok SA w Warszawie z dnia 27.09.2011r., I ACa 133/11, L.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w znacznej części zasadne.

Zgodnie z art. 509 § 1 i 2 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie do art. 513 § 1 k.c., dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Legitymacja procesowa powoda nie była kwestionowana przez pozwanego.

Odpowiedzialność pozwanego za szkodę wyrządzoną w pojeździe statuuje art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz, której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.) w związku z art. 1 pkt 1 tej ustawy, odszkodowanie należne od zakładu ubezpieczeń odpowiadającego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela zasadniczo jest tożsamy z zakresem odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym wynikającym z przepisów kodeksu cywilnego określających zakres odpowiedzialności odszkodowawczej.

W myśl art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Paragraf 2 komentowanego przepisu przewiduje także odpowiedzialność sprawcy za straty, które poszkodowany poniósł (damnum emergens), oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (lucrum cessans). Naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty

ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (art. 363 § 1 i 2 k.c.).

W obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.). Suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być jednak wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.). Świadczenie zobowiązanego nie powinno przekraczać kosztów celowych i ekonomicznie uzasadnionych (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003r. III CZP 32/03 Legalis nr 57077 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012r. III CZP 80/11 Legalis nr 447330).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono również, że dla powstania roszczenia o naprawienie szkody w postaci kosztów naprawy pojazdu nie mają znaczenia późniejsze zdarzenia między innymi w postaci sprzedaży uszkodzonego lub już naprawionego pojazdu. Zgodnie z powszechnie akceptowanym w piśmiennictwie i orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, dla odpowiedzialności ubezpieczyciela istotne znaczenie ma sam fakt powstania szkody, a nie fakt naprawienia samochodu i powstania wydatków z tego tytułu. Naprawa dokonana przed uzyskaniem świadczenia od ubezpieczyciela, jej koszt i faktyczny zakres nie ma zasadniczego wpływu na sposób ustalania wysokości odszkodowania. Szkodą (art. 361 § 2 k.c.) jest bowiem różnica między stanem majątku poszkodowanego jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie nastąpiło to zdarzenie. Roszczenie odszkodowawcze powstaje z chwilą powstania obowiązku naprawienia szkody, a nie po powstaniu kosztów naprawy pojazdu, z czym wiąże się brak obowiązku po stronie poszkodowanego udowadniania konkretnych wydatków poniesionych na naprawę pojazdu. (postanowienia SN z dnia 7.12.2018r.: III CZP 51/18, III CZP 72/18, III CZP 74/18, III CZP 73/18).

W okolicznościach niniejszej sprawy bezsporna była wyłączna odpowiedzialność sprawcy kolizji wypadku za skutki zdarzenia z dnia 8 marca 2017r. Z uwagi na łączącą sprawcę kolizji drogowej z pozwanym ubezpieczycielem umowę ubezpieczenia OC, to ubezpieczyciel odpowiadał, co do zasady, za uszkodzenia pojazdu poszkodowanego. W sprawie nie było sporu co do zasady odpowiedzialności. Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się zasadniczo do ustalenia jej wysokości.

W związku z koniecznością ustalenia wysokości szkody został przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, wyceny wartości, kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych oraz elektroniki pojazdowej, który to biegły wskazał koszty naprawy przedmiotowego pojazdu, na podstawie wyliczenia wysokości szkody w systemie A..

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie należało przyjąć, iż naprawa uszkodzonego pojazdu powinna być przeprowadzona przy użyciu części oryginalnych O, albowiem brak było dostępnych części o klasie (...) w programie eksperckim. Wykorzystanie takich części zapewni przywrócenie pojazdowi stanu poprzedniego pod wszystkimi istotnymi względami. W konsekwencji, w sprawie o odszkodowanie za szkodę w pojeździe mechanicznym, gdy w następstwie kolizji uszkodzeniu uległy części oryginalne i zachodzi konieczność ich wymiany na nowe, to poszkodowanemu co do zasady powinno przysługiwać prawo do odszkodowania ustalonego według cen części oryginalnych pochodzących bezpośrednio od producenta pojazdu i opatrzonych jego logo. Uprawnienie to jest niezależne od wieku pojazdu, stanu jego wyeksploatowania i faktu, że w obrocie dostępne są również tzw. części alternatywne, a więc najogólniej je określając – części zamienne nie będące częściami oryginalnymi, w tym tzw. części o jakości porównywalnej do oryginalnych, a więc nie niższej pod względem parametrów technicznych. Dzięki bowiem naprawie dokonanej z wykorzystaniem części oryginalnych stan samochodu jest pod względem technicznym, użytkowym, trwałości i estetyki najbardziej zbliżony do jego stanu sprzed kolizji (oczywiście, jeśli pojazd ten uprzednio posiadał zamontowane części oryginalne bezpośrednio pochodzące od producenta pojazdu), co odpowiada zasadzie pełnego odszkodowania. Takie stanowisko dominuje w judykaturze oraz orzecznictwie Sądu Okręgowego w Łodzi XIII Wydziału Odwoławczego (vide: Wyrok SO w Łodzi z dnia 07.02.2020r., sygn. akt XIII Ga 206/19).

Rzeczywisty koszt niezbędny do przywrócenia stanu i wartości pojazdu sprzed kolizji wynosi zatem 7.823,71zł brutto. Koszt naprawy jest niższy niż wartość pojazdu przed szkodą i dlatego należało przyjąć, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze szkodą częściową. Mając na uwadze, iż pozwany dotychczas tytułem odszkodowania wypłacił kwotę 3.367,22zł, to w celu naprawienia szkody w pełnej wysokości pozwany powinien zapłacić powodowi kwotę 4.456,49zł (7.823,71zł – 3.367,22zł). Dlatego, mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt. 1 sentencji wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., art. 455 k.c. oraz art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr124, poz.1152 z późn. zm.).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów. Na koszty te złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 292,00zł, koszty zastępstwa procesowego stron w kwocie po 1.800,00zł ustalone w oparciu o § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.) oraz kwoty po 17,00zł tytułem opłat od pełnomocnictw, a także wynagrodzenie biegłego w wysokości 992,00zł, które w całości zostało pokryte z zaliczki wpłaconej przez powoda. Suma kosztów postępowania wyniosła 4.918 zł. Sąd rozdzielił stosunkowo koszty procesu przyjmując, że skoro powód przegrał proces w 23,59%, a pozwany w 76,41%, w takim zakresie winni ponieść jego koszty. Powód powinien ponieść kwotę 1.160,16 zł kosztów postępowania, a poniósł 3.101 zł (opłatę od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika i wynagrodzenie biegłego) Z tego względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda różnicę tych kwot, tytułem zwrotu kosztów postępowania. Ponadto Sąd zwrócił powodowi kwotę 208,00zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska – Brus